

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Christen Ernst Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af selvdøde Dyr m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3037.)

Sagen sattes til Forhandling.

Lambæk: Et Lovforslag til Ordning af disse Forhold blev fremsat i det høje Ting i Januar 1920, men det indeholdt adskillige Bestemmelser, som jeg paa Venstres Vegne rettede en hel Del Indvendinger imod. Det indeholdt saaledes en Bestemmelse om, at ethvert selvdødt Dyr skulde afleveres. Ejeren havde ikke en Gang Lov til selv at udnytte det, kun selvdøde Svin maatte koges til Sæbe, og kun nyfødte Dyr maatte nedgraves, men ellers var der ubetinget Afleveringspligt. Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister i det foreliggende Lovforslag har taget Hensyn til de Betænkkeligheder, som den Gang kom frem. Som Lovforslaget foreligger nu, er de værste Anstødsstene taget bort, der er imidlertid en Bestemmelse om, at selvdøde Dyr kun maa afhændes til de autoriserede Destruktionsanstalter. Det er vist absolut rigtigt, at naar selvdøde Dyr skal samles paa enkelte Steder, skal der være en vis Kontrol dermed, og det kan vel ikke undgaas, at saadanne Anstalter maa anmeldes og godkendes. Jeg tvivler imidlertid lidt om, hvorvidt det er absolut rigtigt, at alle selvdøde Dyr skal samles paa saadanne Steder. Man kan ikke ret vel tænke sig, at der kan opnaas synderligt Udbytte af de Dyr; der vil blive store Omkostninger ved at faa dem tilbragt, da de tidt skal hentes langt borte fra. Der er imidlertid ikke noget til Hinder for, at Ministeren kan give Ret til Oprettelse af flere Destruk-

tionsanstalter. Det forekommer mig imidlertid, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde faa lidt mere Frihed. Lad os tænke os, at en Mand mister et Fedesvin, som er udmærket skikket til at koge Sæbe af, vedkommende har maaske ikke Betingelser for at udnytte det, enten fordi han ingen Kedel har til at koge Sæbe i, eller fordi han ikke ønsker at have den Ulejlighed og det Besvær, som der altid er forbundet dermed. Hvis nu hans Nabo har netop de Betingelser, forekommer det mig, at der maa kunne findes en betryggende Form, hvorunder det kunde tillades at overlade Naboen et saadant Dyr. Paa lignende Maade kunde det tænkes, at et Dyr dør, som egner sig godt f. Eks. til Hønsfoder, men Ejeren har maaske ingen Høns, medens der ved Siden af bor en Husmand med et stort Hønseri. Jeg vil mene, at der nok kunde træffes betryggende Foranstaltninger, saa det kunde være forsvarligt at tillade, at Kadaveret overlades til det Brug. Denne Slags Spørgsmaal mener jeg imidlertid egner sig bedst til Behandling i et Udvalg, og jeg haaber, den højtærede Landbrugsminister vil være lydhør i den Retning og være behjælpelig med at finde Former, hvorunder der kan indføres visse Lempelser.

I denne Forbindelse vil jeg nævne, at naar det i Lovforslagets § 4 fastsættes, at Overtrædelser af Lovens Forskrifter skal straffes med Bøder ikke under 200 Kr., finder jeg, at dersom der virkelig handles mod Lovens Hovedhensigt, som er at hindre, at samvittighedsløse Mennesker paa uærlig Maade udnytter deres Medborgeres Godtroenhed og udsætter Sundheden for Fare, er det rimeligt, at der straffes og straffes haardt, men hvis Forseelsen bestaar i saadanne Ting, som jeg her har antydnet, eller i, at vedkommende Ejer selv har trukket Skindet af Dyret, inden det blev afleveret til Destruktionsanstalten, hvad der ogsaa er ulovligt, vilde jeg finde, at det var alt for kategorisk, om der ikke skulde kunne tages mildere paa saadanne Forseelser, men at vedkommende skulde af med 200 Kr. Jeg tror, at der ogsaa her er noget, vi maaske kunde overveje i Udvalget.

Angaaende § 2 vil jeg udtale min Paa-skønnelse af, at Lovforslaget her er ændret ret betydeligt, i det tidligere foreliggende Lovforslag stod der nemlig, at nødslagtede Dyr skulde behandles paa samme Maade, medmindre Kødet blev stemplet af en Dyr læge. Her er brugt Udtrykket: syge-